

Maturitní práce z HST a ČJ

Téma maturitní práce si student(ka) vybírá na základě okruhů, které vypisují jednotliví vyučující. Seznam všech tematických okruhů bude uveřejněn na www.gjk.cz 30. září. Studenti si mohou vybrat jakékoli z nabízených témat. **Do poloviny října** musí studenti **konzultovat s konkrétním vyučujícím**, který bude souhlasit s tím, že studentovi(ce) povede práci:

- 1) vybraný tematický okruh - zúžení (specifikace) konkrétního tematického okruhu
- 2) odbornou literaturu k tématu
- 3) odevzdat stručnou anotaci práce, tj. zhruba půlstránkové „shrnutí“ budoucí práce (tj. popsat úvodní předpoklady či myšlenky práce, předestřít, jak s nimi bude autor(ka) pracovat a k čemu očekává, že dospěje).

Termíny dalších konzultací stanovuje vedoucí práce individuálně podle charakteru a podoby vznikající práce.

R o z s a h

Maturitní práce má minimální rozsah **20 normostran** (normostrana = 1800 znaků vlastního textu na stránce), přílohy, citace, seznam literatury a poznámky pod čarou se nezapočítávají do celkového rozsahu. **Maximální rozsah stran (bez příloh) je 30 normostran.**

T e r m í n o d e v z d á n í

Do konce 16. prosince 1. část práce (v minimálním rozsahu 6 normostran) + osnova práce + seznam prostudované literatury.

ODEVDÁNÍ FINÁLNÍ PODOBY 21. března 2017 do 12 hodin do kanceláře školy ve dvou vytištěných exemplářích a jednom elektronickém.

Pokud student(ka) neodevzdává práci ve stanoveném termínu, nebude připuštěn/a k maturitě. Termín odevzdání pro opravný termín maturity je 30. června.

O b s a h o v á a f o r m á l n í p o d o b a p í s e m n é p r á c e

- 1) Student(ka) ve své práci prokáže, že je schopen(a) vymezení, zúžení, definování zvoleného tématu (orientace v kontextu, definice pojmů).
- 2) Student(ka) ve své práci prokáže, že je schopen(a) strukturovaného myšlení (stanovení hypotéz, vyvozování závěru, argumentace).
- 3) Student(ka) ve své práci prokáže, že je schopen(a) samotného myšlení (kritická analýza pramenů či odborné literatury, aplikace odborné literatury, interpretace konkrétního tématu či jevu, problematizace zvoleného tématu, odlišení různých perspektiv, apod.).
- 4) Student(ka) ve své práci prokáže, že je schopen(a) elementární práce s odbornou literaturou – nikoli forma výpisků či referátu, ale interpretace a aplikace, způsob odkazování a citování.
- 5) Práce by měla mít podobu eseje (další případné žánrové možnosti konzultuje student/ka s vedoucím práce) a stylistickou a pravopisnou podobu odpovídající maturitní úrovni.

6) Součástí práce mohou být různé přílohy – fotografie, ilustrace, dotazníky, dokumenty.

7) Je-li součástí práce příloha, měla by být jasně vysvětlena její funkce v rámci práce (např. dotazník, tabulky, grafy, apod. by měly být interpretovány v souvislosti s výkladovými kapitolami, ne pouze přiloženy).

Ústní část – obhajoba maturitní práce

1) Student(ka) představí podobu a přínos své maturitní práce, věcně reaguje na oba posudky písemné maturitní práce.

2) Během obhajoby student(ka) prokáže schopnost věcné argumentace, schopnost poučené diskuse, schopnost souvislého projevu.

3) Během obhajoby student(ka) prokáže schopnost reflexe zvoleného tématu a znalost kontextu.

Hodnocení

1) Písemnou práci hodnotí zkoušející (vedoucí práce) a přisedící (oponent) a každý navrhuje známku. Písemný posudek dostane student(ka) nejpozději 21. dubna.

2) Hodnocení vychází z obsahových a formálních požadavků kladených na maturitní práci.

3) Součástí hodnocení jsou i konzultace práce.

4) Hodnotitelé v posudku (ne)připustí práci k obhajobě a navrhnou známku.

5) V případě, že hodnotitelé (vedoucí práce + oponent) shledají, že předložená práce nesplňuje požadavky kladené na maturitní práci, nebude student(ka) připuštěn k ústní obhajobě.

6) Výsledná známka je souhrnem komplexního hodnocení písemné práce a její obhajoby.

Pokyny pro psaní a formální úpravu maturitní práce

(1) Text maturitní práce (MP) je napsán

1.1. ve fontech Times New Roman, Arial nebo Georgia;

1.2. ve velikosti písma 12 a s řádkováním 1,5;

1.3. normálním řezem a s případnými zdůrazněními jen v kursivě, výjimečně (pro strukturně jinou rovinu zdůraznění) boldem;

1.4. kursivou píšete názvy děl;

1.5. na stránce by měl být zarovnan do bloku (předtím by měl autor/ka zkontrolovat, zda někde v textu mezi slovy nezůstaly dvě nebo více mezer).

(2) Nejčastější formální chyby

2.1. v případě číslice nula nepišete O (velké o), ale 0 (číslice nula), v případě číslice jedna nepišete l (malé L), ale 1 (číslice jedna);

2.2. před interpunkčními znaménky (např. tečka) nepišete mezeru, za nimi (např. čárka, tečka) naopak mezeru píšete;

2.3. používejte kulaté závorky (), nikoli lomítka //, v případě výpustky v citaci používejte hranaté závorky s třemi tečkami uvnitř [...];

2.4. při psaní apostrofu se nepoužívá ' (čárka), ale ' (apostrof); 2.5. tečka se dělá vždy až na konci věty, a to i v takovýchto případech:

Pisatel v posledním dopisu dodal: „Samozřejmě děkuju velice za péči, kterou této věci věnujete!“ (všechny tyto úryvky editor z příslušných dopisů ve své edici vypustil).

(3) Citování

3.1. Citáty z pramenů a odborné literatury vyznačte ve svém textu „uvozovkami“, pokud vámi citovaný autor někoho cituje, vyznačte jeho citát (tedy citát v citátu), jednoduchými „uvozovkami“: „Ta touha, kterou mám skoro vždycky, kdykoli cítím, že mám ‚zdravý‘ žaludek, hromadit v sobě představy o strašně krkolomných kouscích s jídlem.“

3.2. Citujete-li delší pasáž (více než pět řádek), je možné citát odsadit od vašeho textu vynechanou řádkou a po jeho ukončení znovu jednu řádku vynechat a pokračovat ve vlastní autorské řeči. V takovém případě nevyznačujte citát uvozovkami, ale napište ho kursivou: Ta touha, kterou mám skoro vždycky, kdykoli cítím, že mám zdravý žaludek, hromadit v sobě představy o strašně krkolomných kouscích s jídlem. Obzvlášť tu touhu ukájím před uzenářskými krámy. Vidím-li klobásu s cedulkou oznamující, že je to stará tvrdá klobása, hltavě se do ní ve své představě zakousnu a rychle, pravidelně a bezohledně polykám jako stroj.

3.3. Při citacích lze postupovat dvěma způsoby:

3.3.1. Pokud z jednotlivých pramenů citujete ve své práci ojediněle (tj. jednou dvakrát), opatřete citát nebo zmínku o něčem ve svém textu poznámkou pod čarou, v níž uvedete bibliografický údaj citovaného nebo zmiňovaného díla. Tento odkaz udělejte hned za interpunkčními znaménky nebo posledním písmenem (pokud věta pokračuje bez interpunkce). Např.:

...práce.18

...práce18 a období...

...práce.“18

...žánr „maturitní práce“,18 který je...

...v práci.)18

...v práci).18

...v práci:18 je to rozdíl...

...ve výboru Analýzy,

18 kde...

V poznámce pod čarou uvedete plný odkaz na dílo v podobě:

18. Autor (Příjmení, iniciála křestního jména): titul knihy, místo vydání, nakladatel, rok, stránka/y (zkratka s.). Mezi jednotlivými položkami dělejte čárku.

Tuto podobu variujte podle potřeby, jde-li o

(a) dílo, jež autorovi uspořádal editor:

18. Autor (Příjmení, iniciála křestního jména): titul knihy, editor (ed. Iniciala křestního jména, Příjmení), místo vydání, nakladatel, rok, stránka/y (zkratka s.).

(b) přeložené dílo:

18. Autor (Příjmení, iniciála křestního jména): český titul knihy, přel. Iniciala křestního jména,

Příjmení, místo vydání, nakladatel, rok, stránka/y.

(c) text v rámci kolektivní publikace nebo sborníku

18. Autor (Příjmení, iniciála křestního jména): titul článku, in editor (tj. Příjmení, iniciála křestního jména) (ed.), titul knihy, místo vydání, nakladatel, rok, stránka/y. – Pokud je editorů (pořadatelů, vydavatelů) více, uveďte maximálně tři z nich (dle abecedy, resp. tiráže příslušné publikace, je-li jich více, doplňte údajem „a kol.“) a zkratku (ed.) nahraďte zkratkou (eds.).

(d) text v časopisu

18. Autor (Příjmení, iniciála křestního jména): titul článku, in název časopisu ročník, rok, číslo, stránka/y. – Neuvádí-li periodikum ročník, napište za název časopisu čárku a po něm rok, číslo, stránka/y.

(e) pokud jste už z nějakého textu ve své práci citovali, uveďte zkrácený bibliografický údaj s odkazem na číslo poznámky, v níž bibliografický údaj už je:

18. Autor, titul (nebo titul, jde-li o text ve sborníku či časopisu), c. d. (pozn. č. 3), stránka/y. anebo, pokud poznámka následuje bezprostředně, uveďte jen:

18. Tamtéž, stránka/y.

3.3.2. Pokud v práci citujete opakovaně z jednoho pramene, neuvádějte bibliografický údaj v poznámce pod čarou, ale ve svém textu dejte citaci do závorky v tomto pořadí: jméno autora, datum (případně datum doplněné číselným nebo písmenným indexem, má-li citovaný autor v seznamu literatury více prací v jednom roce), dvojtečka, číslo strany, konec závorky. Např. „...a další roviny“ (Grossman 1964b: 187). Citujete-li podle novějšího vydání, uveďte v dataci za lomítkem datum tohoto vydání. Např. „...a další roviny“ (Grossman 1964b/91: 366). – Dále viz bod 4.4.

(4) Soupis literatury

4.1. Rozlišujte mezi Prameny a Odbornou literaturou. „Pramen“ je primární text/y, který/é analyzujete, „odborná literatura“ je literatura, kterou používáte při zpracování svého tématu. Píšete-li práci o básníku Shakespeareovi, je Shakespeareovo dílo „pramenem“ a práce Martina Hilského, Herolda Blooma a dalších o Shakespeareovi, které při psaní MP používáte, „odbornou literaturou“. Píšete-li práci o literárním vědci Martinu Hilském a jeho pojetí interpretace, je „pramenem“ dílo Martina Hilského a „odbornou literaturou“ představují studie o Hilském.

4.2. Prameny i odbornou literaturu řadte abecedně podle příjmení autorů.

4.3. Citujete-li podle vzoru uvedeného v bodě 3.3.1., uveďte v soupisu literatury bibliografický záznam takto:

Hilský, Martin: Doslov, in William Shakespeare: Hamlet (Brno: Atlantis, 1999), s. 155–159.

Grossman, Jan: Horečná bdělost Jiřího Koláře, in Jiří Kolář: Náhodný svědek (Praha: Mladá fronta, 1964), s. 185–198.

May, Karel: Vinnetou, 2., rozšířené vydání (Praha: Dauphin, 1998), 616 stran.

Případně

May, Karel (1998): Vinnetou, 2., rozšířené vydání (Praha: Dauphin), 616 stran.

Nebo

BÍLEK, Petr A. (2009): Večerníček jako stěžejní kámen české kulturní encyklopedie; In: Host (Příloha Host do školy). 2009. roč. 25, č. 1, s. 34–39.

BÍLEK, Petr A. (2009b): Dětský čtenář; In: Host (Příloha Host do školy). 2009, roč. 25, č. 1, s. 41–44.

<http://www.ceskatelevize.cz/program/vecernicek/historie.html> (přístup srpen 2010)

HORANSKÝ, Miloš: Večerníčky, naše rodinné stříbro. Dostupný na WWW:

<<http://mfdnes.newtonit.cz/default.asp?cache=55019>> (archivní článek dostupný pouze pro registrované uživatele; přístup 30. 6. 2010)

4.4. Do soupisu literatury nezařazujte elementární příručky, jako jsou slovníky, encyklopedie apod. Pokud z nich přímo citujete nebo jsou dokonce tématem vaší MP, pak je do soupisu zařadte jako standardní prameny nebo odbornou literaturu.

Způsob citací zpracován dle <http://cl.ff.cuni.cz/cs/index.php?data=110>